Ч. 76. Пятниця 14 (27) цьвітня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Справи парляментарні.

З комісиї для реформи виборчої.

В дальшій дискусиї промавляв пос. др. Бик і зазначив передовсім недостаточне число мандатів призначене для Галичини, бо із загального числа 445 признано Галичинї лиш 88. Доки ще індивідуально право виборче було звязане з силою податковою і образованєм, обчисленє мандатів з тої точки погляду що до Галичини можна ще було назвати льоґічним, але в виду загального, рівного права виборчого нема о тім бесїди. О теперішнім становищи Галичини забули. Бесїдник домагав ся відтак конче збільшеня числа міских округів виборчих і вказав на з'їзд делеґатів 30 галицких міст та відбутий недавно з'їзд місточок. Систему пропорціональну назвав бесїдник дарунком Данаїв, котрий не доведе до наміреної цїли. Скорше треба було завести пропорціональну систему для галицких міст, особливо же зі взгляду на жидівске населенє, котре творить 11 процент жителів в краю, отже потребує дійстно охорони меншости. Бесїдник зазначив, що рівноуправненє Жидів єсть все ще лиш на папери. Для здійстненя єго, для відпираня безнастанних атаків, котрі доходять навіть до того, що Жидів обжаловують о ритуальне проливанє крови, як також в цїли береженя інтересів віроісповідного законодавства, треба конче відповідного числа жидівских послів, котрих ще в 1891 р. було 13, а тепер єсть ледве 7. Що до Галичини — казав бесїдник — стараємо ся одержати в деяких округах жидівску більшість а завдяки п. Намістникови і центральному правительству постарано ся в предлозі правительства о кілька таких округів. Однак стало ся то в недостаточний спосіб, длятого бесїдник застерігає собі поставити внесенє в сїй справі при специяльній дискусиї. Др. Бик закінчив заміткою, що не добре говорити о реформі виборчій, котру вже взяли назад, підчас коли о новій реформі знає ся лиш із ґазет.

На вчерашнім засїданю комісиї вела ся дальша дискусия над проєктом реформи виборчої і промавляв пос. Крамарж. Бесїдник той заявив, що несправедливий єсть погляд, мов би Чехи через нову реформу виборчу зискували значні користи. Чехи були завсїгди приклонниками загального права голосованя і не стремлять до упослїдженя Нїмців. Але зазначити потреба, що Нїмцї одержать о 42 мандати більше, як би то їм після скількости припадало, підчас коли Чехи одержать лиш о 7 більше а Галичина о 39 мандатів менше. Мимо того Чехи без обави перед радикалами готові приступити до справедливого компромісу; не треба однак ставити превеликих жадань. Бесїдник не бажав би собі, щоби реформа виборча полишила чувство невдоволеня у Нїмців і відсунула вигляди лїпшої будучности, якої не можна би сподївати ся, коли би борба національна вела ся й дальше. Бесїдник переконаний, що реформа виборча не уступить з порядку дневного а її сила в тім, що найлїпша часть суспільности в борбі о реформу іде солїдарно з робітниками.

Зі взгляду на відносини на Угорщинї навіть найбільший фанатик мусить прийти до переконаня, що треба поступати разом і що в виду сильного правительства і сильного парляменту на Угорщинї треба поставити сильний парлямент і сильне правительство австрийске. Коли партиї, що завсїгди були за конечностями державними, жалують ся, що в будучім парляментї не будуть репрезентовані, то не буде то нещастєм. Пос. Крамарж закінчив свою бесїду висказом, що було би добре, коли би проводирі згодили ся на спільну проґраму і спільну працю; наконець висказав надію, що ідея компромісу і загального права голосованя мусить побідити.

Пос. Іро висказав обаву, що реформа виборча стане ся средством до переведеня самоуправи славяньских країв а в слїд за тим за-

---

28)

Ледами і ночами.

(З анґлїйского — Макса Пембертона).

(Дальше).

Скоро минула година, в якій обіцяв Павло вернути, і Мариянна сиділа, дожидаючи єго, коло вікна Але він не являв ся. Минула друга година і третя, она почала числити мінути. Вкінци станула коло отвертого вікна і приглядала ся пильно всїм тим, котрі ішли із всхідної дїльницї Льондона, але єго лиця не було між ними. Коли вибила 6 година і люди вертали попри її вікна домів, а Павла все ще не було видко, прийшло їй нараз на гадку, що мусїло щось стати ся. Она знала, що рука Росиї є всюди, і почала собі робити докори, що позволила єму вийти.

— Ах, Боже! — скрикнула вкінци. — Коли они єго тут в Льондонї арештували!

Темнота прийшла по сонїшнім дни, ніч залягла місто, а Мариянна все ще ждала коло вікна і молила ся, аби її улюбленому нічого злого не стало ся.

XX.

Неожидані події.

Павло сидів в возі. Єго руки в рукавичках опирали ся о дверцї повоза; він з вдоволенєм курив папіроса. Перший раз, від коли прибув до Льондона, не займали єго цїлковито люди і улицї. З хлопячою легковірностию укладав в своїй уяві найкрасші пляни на будучність. Видавалось єму певним, що судьба сотворить умисно для него якесь несподіване чудо.

— Скажу щиру правду, не буду нічого укривати — гадав собі. — Федір напише до князя в Петербурзї і донесе єму, що я сиджу тут в Льондонї і стережу тайн Кронштадту. Колиб були держали Мариянну в фортї Александра, то могли би були вивязати ся які перепалки з анґлїйским правительством; може були би її мусїли увільнити єї і она була би тодї вернула сюди з всїми плянами в голові. Не бачу причини, що они можуть мати против того. Атже я висьвідчив їм ще прислугу і они знають, що я не зрадник. Але припустім, що там не приймуть мене більше до служби в моїм полку, то й так для розумного чоловіка найде ся все ще досить роботи. Можу поїхати на Балкан і вступити або до болгарскої або до австрийскої служби. Коли там почують, як мала моя провина, то цїлком певно приймуть мої услуги, а тодї оженю ся з Мариянною і завезу її там, де її проклятї анґлїйскі своякі не будуть її більше непокоїти. До чорта, яка величезна товпа людий, а нї одного вояка між ними!

Він переїздив саме попри Крітеріон. Множество дармоїдів, молоді паничики, скоро перебігаючі купчики, всї они будили в нїм погорду задля наперед похиленого тїла і способу свого ходу, котрий зраджував, що не мали нїякого войскового вишколеня. Вояцка кров плила від уродженя в єго жилах. Носити золоті еполети і шаблю при боцї, ходити з нею гордо по улицях — якаж инша служба була відповіднїйша для благородного чоловіка? Купців, навіть міліонерів уважав він за злодіїв, сьвященики були, після єго гадки, потрібні, аби стерегли релігійних звичаїв товпи і молили ся за грішників, стан реміснїчий був добрий для людий з низших верстов і для всїлякої зволочи. Що до него самого то він мав вроджений талант і спосібности і то непослїдні, але єму нїколи не прийшло на гадку, що можна їх ужити до чого иншого, як до служби в полку. Не було більше образованого чоловіка в Кронштадтї і нїякого офіцира, котрий би мав лїпшу будучність, як він; але то було — після єго гадки — лише єго щастє. Своїх природних спосібностий був би він певно лише тодї ужив, коли би загреміли пушки і заблисли збруї. Що небудь мало би колись з ним стати ся, він був готовий працювати, але лише з тою одною цїлию, що буде знов носити оружиє і стане знов начальником над пушками.

Сильний удар — фіякер наїхав нагле на поріг хідника — обудив єго з задуми. Він побачив, що віз задержав ся в вузкій улици перед дверми великого, поганого дому, на котрім не було видко нїяких прикрас, а краска єго взагалї була якась брудно сїра. Заплатив фіякрови грішми, які дала єму Мариянна, коли відходив, і потягнув несьміло за дзвінок. За хвилю опинив ся в сїнях, котрі були так богато прикрашені і устроєні з таким смаком, що він майже не хотїв вірити, що находить ся в тім самім домі, перед котрим задержав ся фіякер. Чоловік, що отворив двері, був Росиянином і то знов успокоїло Павла.

мість тридержавного союза прийде до иншого союза ворожого Німцям. Німці народовці не зрадять німецкого народу в Австриї, будуть поборювати президента мінїстрів і реформу виборчу всякими средствами, числячи на то, що їх підопруть й инші партиї німецкі. Коли президент мінїстрів гадає, що зможе перевести реформу виборчу, котра згубить Німців, то бесїдник може вже нинї єму сказати, що ненависть Німців в Австриї повалить тих послів, котрі вступили би до подібного кабінету. Бесїдник заявляє, що Всенїмцї будуть поборювати всякими найстрійшими средствами реформу виборчу без рівночасного відокремленя Галичини.

Пос. Ґрос годив ся з пос. Крамаржом в тім, що супротив Угорщини лиш тоді буде можна щось осягнути, коли буде ся в єдности і згоді против них виступати так, як они згідно против нас виступають. Навіть і то говорив пос. Крамарж справедливо, що одинокою можливою політикою в будучности єсть політика згоди межи народностями, але в суперечности з тим позістає виступленє пос. Крамаржа за ческим правом державним, котре треба уважати за „прапор чести“. Ідея загального права виборчого зискала тілько значіня і сили, що кождий реальний політик мусить з тим фактом числити ся, що скорше чи пізнїйше мусить настати право виборче, збудоване на загальній рівній основі. Погляди о предлозї правительства ріжнять ся. То певна річ, що Німці в предлозї правительства дуже покривджені. Німецкі партиї поступові будуть могли лиш під тим услівєм заявити ся за реформою виборчою, коли буде направлена несправедливість тої реформи супротив Німців.

Ситуация парляментарна і парляментаризация мінїстерства.

„Компроміс в походї!“ — сказав оногди один визначний німецкий посол, як доносить одна віденьска ґазета. Президент мінїстрів веде переговори з проводирями партий, клюби поодиноких партий радять а з Галичини приїхали до Відня ще й п. Намістник ґр. Потоцкий і Маршалок краєвий ґр. Баденї. Річ очевидна, що до спарляментаризованя мінїстерства може аж тоді прийти, коли прийде до якогось компромісу в справі реформи виборчої. На разї трудно сказати, як стоїть одна і друга справа; можна хиба лиш то занотувати, що вже розійшла ся чутка про кандидатів на нових мінїстрів. В справі сїй доносить „Prager Tagblatt“:

Як зачувати, в політичних кругах увійшли заходи, маючі на цїли спарляментаризоване кабінету в много актуальнїйше стадіюм, як то загально припускано. Президент мінїстрів заявив явившим ся у него проводирям партий, що спарляментаризоване кабінету могло би настати аж тоді, коли би знайшла ся більшість для справи реформи виборчої, але рівночасно зробив і предложенє переведеня парляментаризациї кабінету, після котрого єсть намірене не покликане мінїстрів-краян, але повне переобразоване кабінету на парляментарний. Що до кандидатів на мінїстрів то крім звістних проводирів партий дра Дершати, дра Пацака і Прадого, котрі вже давнїйше мали вступити до мінїстерства, вглядає собі президент мінїстрів ще дра Ґроса і дра Жачека. Хто вступив би до кабінету з Кола польского, то ще річ не звістна. На случай компромісу були би кандидатами др. Білиньский, ґр. Дідушицкий і др. Бобжиньский. Після пляну президента мінїстрів мало би бути в парляментарнім кабінетї чотирох мінїстрів Німців, що у Чехів знов викликало би невдоволенє. З дотеперішних членів кабінету остались би лиш мінїстер рільництва ґр. Бікоа, мінїстер краєвої оборони Шинайх і мінїстер справ внутрішних ґр. Біляндт-Райдт.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — З Угорщини. — Події в Росиї.

З Відня доносять, що від вчерашного вечера ситуация політична в нїчім не змінила ся і не змінив ся також настрій в поодиноких партиях. Переговори все ще ведуть ся; однак єсть загальний погляд, що шанси компромісу як що до реформи виборчої так і що до парляментаризациї кабінету суть добрі. Нинї радили німецкі посли з Чехії і мали порозуміти ся в справі компромісу. Більшість була за компромісом і жадала лиш помноженя числа німецких мандатів з Чехії. Однакож не ухвалено нїчого, щоби ухвалою не вязати нїякої партиї і не утрудняти переговорів компромісових. Яко чутку подають, що з польскої сторони домагають ся уступленя мінїстра справ внутрішних Біляндт-Райдта, а Чехи знов — як доносять з Відня до Narod. Listів — противлять ся рішучо тому, щоби було аж 4 мінїстрів Німців та домагають ся признаня їм що найбільше 3 тек.

З Будапешту доносять, що дня 20 мая має приїхати до Будапешту Цїсар, а дня 22 т. м. відкриє престольною бесїдою нову сесию парляменту. В тім самім часї має приїхати до Будапешту також Архікн. Франц Фердинанд. На той час проєктують ся великі торжества і парляментарні пири.

Рух виборчий в Росиї дуже оживлений. В київскім повітї побідили кадети. В Одесї і Кишиневі побідили також зовсім несподївано конституцийні демократи. З 80 виборців, які знаходили ся на лїстї кадетів, вийшло з урни 79.

З Петербурга доносять: Небавком мають бути оголошені основні закони державні, над котрими радить тепер Рада державна. Засадою тих законів буде: 1) Росийска держава єсть одноцїла і нероздїльна; — 2) вел. князівство фінляндске представляє нероздїльну часть росийскої держави, а внутрішні єго справи будуть управильнені окремим розпорядженєм; — 3) росийска мова єсть загальна і мусить бути уживана у всїх властях і адмінїстрациях, в армії і фльоті. Уживанє місцевих язиків буде управильнене окремими законами. Цар єсть самодержцем, іменує мінїстрів і т. д.

Новинки.

Львів, дня 26-го цьвітня 1906.

— Дрібні вісти. До Львова приїхав оногди полевий епископ Кольоман Бельопотоцкий на канонїчну візитацию львівского войскового суперияорату. В пятницю рано виїде епископ Бельопотоцкий на дальшу візитацию до Станиславова і Чернівець.

— Новість на почтї. З днем 1 мая с. р буде в почтовім руху заведена тота новість, що

— Чи ґраф Федір дома?

— Жде на вас.

Павло вступив до комнати з довірєм. Богата обстава здивувала єго, бо він цїле своє житє провів в бараках. Таке богатство бачив він хиба по париских готелях або в петербургских палатах. Коли ішов за служачим по широких сходах, а відтак через оранжерию на перший поверх, видко було на кождім кроцї богатство в обставі і цїлім устроєню дому. Комната, до котрої Павла завів служачий, була хоч мала але устроєна з таким самим смаком як всї прочі. Хороші акварелї прикрашували тапетовані шовком стїни. Фотелї, призначені на найбільшу вигоду, сьвідчили о тім, що їх властитель був дуже вибагливий; цьвіти стояли на многих столиках, а пестро мальована шиба у вікнї закривала перед оком поганий мур, що окружав огород. Павло поклав капелюх на софку і сїв відтак з вдоволенєм.

— Ті дипльомати — думав в души — балакають цїлий день і танцюють цїлу ніч. За те, що обріхують себе взаїмно і одні других, хотять пересьвідчити, що „чорне“ є „білим“, дістають по двайцять тисяч рублів річної платнї, а коли що треба дїйстно зробити, тоді ідуть до дому. Справді, за двайцять тисяч рублів річно мусить бути легко брехати! А Федір того цїлком не потребує. Він все був богатий і мусить тепер бути дуже богатий!

Служачий полишив єго самого, взявши від Павла візитову карту і сказав, що ґраф сейчас явить ся. Павло взяв в руку росийску ґазету і почав єї читати. Для него було то приємно полетїти думкою знов до Петербурга і до Росиї. Цікавий був довідати ся, як поводить ся єго старим знакомим, старому Стефановичеви, що єго дуже любив, і Бонцови, відтак товаришам офіцирам і иньшим. Чи хоч один з них мав над ним милосердіє і погадав, що колись були приятелями? Спомини ті були для него дуже гіркі; єму видавало ся, немов би єго прогнано з родинного дому.

Єго гадки понесли єго далеко з дому Федора Тальвіґо, так що він забув, де був і чого сюди прийшов. Але коли малий, позолочуваний годинник вибив першу годину, відложив він скоро ґазету і з зачудованєм замітив, що вже цїлу годину сидить в тій комнатї. Той драб, служачий, мусїв забути про него і нїчого не сказав ґрафови. Нетерпеливо потиснув ґузик електричного дзвінка і сейчас появив ся служачий, але вже не Росиянин, що завів Павла до сальону, але якийсь Анґлієць, котрий дуже здивував ся, побачивши в комнатї чужого гостя.

— Чи ждете на пана ґрафа? — спитав.

— Чи жду! — скрикнув Павло до льокая, немов би мав перед собою росийского капраля. — Я вже сиджу тут цїлу годину? Чи ваш пан дома?

— Не знаю, ласкавий пане. Але запитаю ся, коли бажаєте.

Павло глядів на того чоловіка з зачудованєм. Коли би був в Росиї, то був би вже побив палицею такого льокая; але не був в Росиї, а анґлїйскі варвари не позваляють бити служби. Він тряс ся зі злости, коли служачий замкнув двері і полишив єго самого.

Малий годивник вибив чверть на другу. Служачий все ще не вертав, а й Федір не показував ся. Павло підійшов до дверий і отворив їх. В цїлім домі була тишина як в тюрмі форту Александра; лиш тиканє годиника з сїний на долинї доносило ся до него і глухий туркіт переїзджаючих улицею возів. Він вернув назад до комнати і задзвонив другий раз. На єго зачудоване появив ся знов Росиянин і почав сейчас оправдувати ся.

— Ми ждемо на пана ґрафа кождої хвилї — говорив з невинним видом. — Панови дуже прикро, що велить вам ждати, але єго нагле покликано. Ми маємо тимчасом подати вашому превосходительству снїданє.

Павло був вже голодний і тому згодив ся з'їсти снїданє. Але перед тим розкричав ся з гніву.

— До чорта — крикнув на служачого — з такими дураками. Насамперед приходить той драб, Анґлієць, а тепер ти! Ви певне нїчого не сказали ґрафови, що я тут жду. Але я єго спитаю о те.

(Дальше буде).

в случаю, коли надаючому рекомандоване письмо залежить на тім, щоби мати урядове потверджене, що адресат дістав его, то одержить се потверджене за зложенем окремої оплати в висоті 25 сотиків. Вправді вже тепер можна надавати письма за т. зв. зворотним реценісом, але такий реценіс приходить на руки надавчого письмо часто аж по кількох днях, а бувають випадки, що адресат не хоче підписати зворотного реценісу, причім почта не може присилувати его до того. На будуче надаючий письмо буде діставати від почтового уряду, котрий доручив адресатови письмо, урядове повідомлене, що дотичне письмо було того а того дня доручене. В тій цїли треба побіч адреси помістити впадаючу в очи дописку R. Е., а також крім звичайної почтової оплати і рекомендацийної належитости прилїпити ще окрему марку на 25 сотиків. Понадто мае бути на відворотній стороні куверти подана адреса надавчого письмо, під котрою мае наступити повідомлене про доручене посилки.

— Огнї. В Глубічку, борщівского повіта, знищив огонь дня 19 с. м. 16 господарств, з того лиш шість обезпечених. Огонь повстав в горальни, що згоріла до гла. Шкода виносить около 100.000 К. З признанем треба зазначити, що місцевий „Сокіл" взяв ся до гашеня огню дуже уміло та енерґічно, завдяки чому пожар мимо сильного вітру не розширив ся дальше.

— Убийства. Дня 23 с. м. рано найдено в мешканю властителя млина в Борках домініканьских коло Львова, Германа, підчас его неприсутности дома, служницю Анну Кльош, умираючу наслїдком страшних ран на цїлім тїлї. Сейчас спроваджено зі Львова самого Германа, що есть також співвластителем Colosseum, разом з лікарем, але служниця тимчасом померла. Повідомлена жандармерия в Бруховичах провірила, що сповнено тут убийство в цїли рабунку, як сьвідчили: розбитий куфер служниці і бюрко властителя дому. До трех годин удало ся командантови жандармерії, Шмідови, віднайти виновника в особі Михайла Химара з Борок, котрий признав ся до злочину убийства, а крім того заявив, що зрабована ним щаднича книжочка на 600 кор. та готївка 444 кор. находять ся в переховку у господаря Сосновского в Борках. Книжочку і готївку з вимком 20 кор. відобрано. Винуватих жандармерия арештувала і відставила до Львова. Михайло Химар служив разом з Анною Кльош у Германа від 6 лїт. — З Долини доносять, що дня 16 с. м. добуто в Виґоді з ріки Сьвічи трупа 13-лїтного хлопця Марка Сметанюка, котрий перебував в Виґоді у свого стрия Йосифа Сметанюка, дорожника. Як виказало слїдство, Сметанюка убив наймит дорожника, Олекса Сенів, в часї коли его господарі були в гостині у свояків в Гошові. По доверщеню убийства, забрав Сенів з мешканя господарів кілька штук одежи і вистаравши ся у зверхности громадскої о службову книжку, утік. Арештовано его аж в Славенщині. Убийника відставила жандармерия до суду в Долині.

— Рабунок в білий день. На переходячу вчера по полудни улицею Кароля Людвика у Львові п. Софію Френкльову напали якісь два драби і видерли їй з руки мошонку з грішми, утїкли на Вали Гетьманьскі. Рабівниками були два молоді жиди.

— Значного обманьства допустив ся в Стриганцях, товмацкого повіта, управитель крамниці тамошного церковного братства, Николай Остап. Маючи намір, як здаеть ся, вже від довшого часу переселити ся до Америки, вимашовав він цїлу зиму від місцевих селян значні позички, а відтак утїк до Америки. Виманчена ним сума виносить звиж 12.000 корон.

— Процес між котом, псом і коровою то не аби яка невидальщина, а рішав ся він сими днями перед одним судом в горішній Швабії. Підклад розправи був такий: Кіт, завзято гонений розлюченим псом, ратував ся утечию до стайнї. Доля чи там лихо хотїло, що в стайни була корова, яку наймичка як раз доїла. Кіт в розпуці вискочив на корову, а та, налякана несподїваним его скоком, кинулась, виперхнула дійницю з молоком та ще й покалїчила наймичку. Після закона відповідае кождий властитель за шкоди, яку заподїяло его звіря. Отже в розправі о відшкодоване наймички прийшло ся судови рішати трудне питане, хто тут найбільше винуватий: пес, кіт чи корова? Хоч виновники справи не затемнювали взаїмним спиханем вини, все-ж таки судиї не могли тої справи розібрати і пішли по слїдах Соломона, рішаючи, що вина всїх трех обжалованих однакова, так, що їх властителї мають вернути високість шкоди і нагороду служниця за біль в трех рівних частинах.

— Посьвячене Преображеньскої церкви (при „Нар. Домі") у Львові відбуде ся в недїлю дня 29 с. м. Вступ до церкви того дня обмежений за білетами для півтора тисячі осіб. Порядок богослужень в скороченю отсей: В суботу в навечере посьвячення о 6 год. Вечерня з Литією, проповідь і Утреня. В недїлю: о $7\frac{1}{2}$ год. рано: мале водосьвятє, прихід процесий з церкви Успеньскої, св. Юра, св. Параскеви і св. Ап. Петра і Павла; о 8 год. приїзд Впреосьв. Митрополита Шептицкого і чин посьвячення церкви. В процесийнім походї докола церкви будуть іти в отсім порядку: Процесия Преображеньскої церкви, всї присутні в церкві вірні, товариства з прапорами, хори бурси „Нар. Дому" і Ставропиґії, питомцї духовної семинариї під проводом своїх настоятелїв, унїверситетский сенат, сьвященики в епитрахилях, сьвященики в ризах, капітули, латиньскії і вірменьскии Архієреї з асистою, рускі Архієреї з асистою, асиста сьвятителя Митрополита з митрополичим хрестом, сьвятитель Митрополит несучий св. Мощі, а за ними Намістник, краевий Маршалок, командант львівского корпуса, президенти державних і судових урядів, президент міста, члени совіта „Нар. Дома" і Ставропиґії, иньші представителї властий і руских товариств. По чині посьвячення церкви слїдує архієрейска служба Божа. В часї осьвячення і св. Лїтурґії буде творити асистенцию войско.

— Посольскі кандидати в угро-руских округах. Уґ'варска „Наука" доносить: о. Михайло Балог, сиготский викарій, кандидуе в посли в волоскім окрузї, з котрого був до сеї пори послом. Против него мае кандидувати др. Ем. Демянович, син руского сьвященика, яко кандидат независимої партиї. Вийде з того, що побідить чужий кандидат. В Великім Березнім кандидуе Юрий Негребецкий, в Унґварі міністер Полоній, в Собранци Стеф. Чуга, в Требишеві міністер ґр. Юл. Андраші, в Хусті о. Андрей Дудич, берегсаский парох.

— Незвичайне торжество. Сими днями відбуло ся в Йокогамі при участи безчисленних товп людий торжество для звеличення памяти коний, котрі в часї російско-японьскої війни упали на полях бою. Коло престолів, при котрих стояли японьскі сьвященики, переходили довгі ряди вояків, що славили відвагу, витревалість і розвагу японьских коний, котрі лягли на манджурских побоєвищах. В часї того „торжества" богато осіб, а особливо женщин, не могло вдержати ся від зворушеня і заливало ся сльозами.

† Померли: Андрій Занько, кандидтт адвокатский, дня 11 с. м., в Молошковичах коло Городка, в 44-ім роцї житя; — Теофиля з Поляньских Лужецка, в Самборі, в 61-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 26 цьвітня. Президент угорских міністрів Векерле приїхав нинї і буде на авдиенциї у Цїсаря а відтак верне до Будапешту.

Будапешт 26 цьвітня. (У. В. К.) З Відня доносять: Вість, мов би вже порішено справу стяганя податків, залягаючих *„ex lex"*, іменно же мов би вже ухвалено 5-лїтний реченець що до сплати тих податків, есть неправдива.

Петербург 26 цьвітня. Ходить чутка, що на стациї варшавско-петербурґскої зелїзницї знайдено тїло о. Гапона. Припускають, що Гапона убито. (Сими днями розійшла ся була чутка, що Гапон десь пропав без слїду, відтак, що 4 робітників повісило его в помешканю его приятеля на науцї, набравши переконаня що він есть шпигуном правительства. — Ред.)

Петербург 26 цьвітня. Членом Ради державної вибраний з вильненьскої ґубернії ґраф Корвін-Мілєвский.

Москва 26 цьвітня. (П.А.) Виборцї з кругів робітничих ухвалили полишити своїм кандидата до Думи державної повну свободу поступованя в справі репрезентациї інтересів робітничих. Однак социялїстична проґрама мае бути відкинена, яко неможлива до переведеня.

Кронштадт 26 цьвітня. Военний суд засудив селянина Жукова, котрий кинув в Самарі бомбу на ґен. Серґеева, на смерть через повішене.

Сан Франціско 26 цьвітня. Сеї ночи о 3 год. 10 мін. рано дало ся тут знов почути землетрясене, котре тревало майже мінуту і викликало велике занепокоене. Богато домів, котрі з першої катастрофи остали ся, завалили ся. Землетрясене дало ся чути також в Окленд і Берклї.

Курс львівский.

Дня 25-го цьвітня 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	569·—	578·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	582·—	588·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%	100·50	101·20
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краев.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краев. .	98·90	99·60
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·70	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·90	99·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	101·20	101·90
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·50
Позичка краев. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·10	99·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·70	98·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	91·—	97·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·50	52·50
Угорскі черв. хреста . .	31·25	33·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	57·—	63·—
Базилїка 10 кор. . .	24·—	26·—
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок нїмецких	117·30	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідае: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).